

Sag frem end Ønsket om at skaffe polyteknisk Læreanstalt en ny Bygning, som er Betingelse for, at den, som dens Virksomhed nu udfolder sig, kan svare til sin Hensigt, at de mange unge Mennesker, der søge dertil for at lære, kunne møde Betingelser, under hvilke de kunne tilegne sig den Undervisning, de ønske at modtage. En Ting, som jeg omtalte meget kortelig før, og som det ærede Medlem berørte i sit første Foredrag, og kom tilbage til i det andet Foredrag, er Boligerne i den polytekniske Læreanstalt. Jeg har sagt, at Leieboligerne der ere optagne væsentlig af det Hensyn, at man kunde have et let Middele til at udvide Anstalten, hvis det i Fremtiden maatte vise sig nødvendigt, og vil den polytekniske Læreanstalt voxe, som den er voget i en Række af Aar, kan det ikke vare længe, inden der bliver Spørgsmaal om flere Lokaler. Det er aldeles umuligt at lade Anstalten staa, uden at have nogen af Betingelserne boende der. Det vilde være Gnestaaende og Nytt, om man havde Bygninger af det Omfang, uden at der var Mennesker, som førte Tilsyn med dem. Altsaa Betingelser maa der være. Der maa være Nogen i en saadan Bygning, der kan yde Opvartning, og det har man ogsaa i alle andre offentlige Bygninger, saa det er ikke noget Nytt, der her er kommet frem. — Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke var istand til at magte Universitetet og hvad der rørte sig der, men det ærede Medlem gav ikke nogen nærmere Forklaring, saa at det var mig rent umuligt at se, hvad han sigtede til. Nu fik vi det at høre. Det var Examenkommissionerne. Det er en mærkvaerdig Tilbøielighed, man har for disse Examenkommissioner, og særligt ved Universitetet. Jeg vil imidlertid gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke har modsat mig Examenkommissioner, fordi man har modsat sig dem ved Universitetet, men fordi det var min Overbevisning, at det ikke var rigtigt at indføre dem. Havde det ærede Medlem læst, hvad der er omdelt heri Rigsdagen desangaaende og læst det rigtigt, vilde han vide, at det forholder sig saa, og det er derfor uberettiget, naar det ærede Medlem siger, at jeg har høiet mig for, hvad Andre have villet; thi det er ikke Tilfældet. Endelig skal jeg omtale, at det ærede Medlem mente, at det dog kunde være tvivlsomt, om man ikke skulde bygge ved Ahlefeldtsgade. Ja, hvorfor ikke ogsaa tage det med, da det er den 3die Plan, der er fremkomme. Jeg skal imidlertid gjentage, hvad jeg sagde ifjor angaaende Bygningen i Ahlefeldtsgade, at jeg meget vil fraraade at komme dertil, fordi det vil være overordentlig vanskelig at fremkomme med Overflag, som man kan være sikker paa ville kunne holde sig; thi man maa ikke forglemme, at der skal bygges paa et Terrain, hvor der skal nedrammes Væle, og disse skulle naae Bunden paa den gamle Stadsgrav, forinden de komme til at staa fast, og hvor meget det vil

koste, er det usikkert at beregne. Jeg vil derfor af denne Grund fraraade at gaa derud, og i ethvert Tilfælde vil jeg gjøre opmærksom paa, at det er tvivlsomt, om Overflaget, 68,000 Kroner til Pilotering, vil kunne holde sig.

Det er vist unyttigt at forlænge denne Forhandling, men jeg kan dog ikke slutte mit Foredrag i dette Dieblis uden at gjøre opmærksom paa, at der er en høi Grad af Erang til den polytekniske Læreanstalts Udvidelse, at det er en Anstalt, der virker i høi Grad fremmende for Landets hele Udvikling, at der er et stort Antal unge Mennesker, der nu daglig lide under de flette Betingelser, under hvilke Undervisningen befinder sig, og at der derfor er en indtrængende Opfordring til at søge dette afhjulpet. Vil man ikke gjøre det nu, kan jeg ikke sige Andet dertil, end at det er beklageligt.

Sable: Det er mig hjært at faae Ordet efter den høitærede Minister, thi deraf ser man saa tydeligt, at det, som jeg for mit Bedkommende søger at modvirke, er det, som den ærede Minister vil fremme. Saaledes siger den ærede Minister, at det, at benytte til den polytekniske Læreværk den fjerde Side af Universitetsbygningen, kan ikke ske, fordi Universitetet selv har Brug derfor. Altsaa ser man da af disse Udtalelser, at Universitetet betragter det polytekniske Læreværk som noget sig aldeles Uødsommende, hvorimod vi mente, og jeg mener, at det første, Universitetet skulde gjøre for at virke overensstemmende med Eiden, var, at se at knytte det polytekniske Læreværk saa nøie til sig som muligt, og at det vilde være baade i Videnskabens og i det Heles Tjeneste. Der ser man Modsætningen: Flyt dem langt ud fra hinanden, lad det være en Videnskab, som hører Fremtiden til, som man nu ser har den ene Udvikling for sig efter den anden, men lad derimod det gamle Læreværk blive mere og mere gammeldags og maafe slet ikke søgt, hvorimod det andet faar en stor Tilgang.

Svad var nu rimeligere, naar man vil have Bygningen liggende tæt ved Universitetet, end at de manglende Rum, som dette Læreværk trænger til, først og fremmest bleve opførte paa den fjerde Side af Universitetet, saa har man dem meget tæt ved, og saa fik man at vente paa det Dieblis, da man faar Raadighed over Bispegaarden, for saa ligeoverfor at faae det, vi mangle. Det var det Kløge, det for begge Parter Bedste. Dette tyder altsaa paa, at Ministerens Opfattelse af denne Sag staa i en bestemt, afgjort Modsætning til den Opfattelse af, hvad der tjener Videnskabens Vel, som jeg og nogle af mine Venner have, og hvorledes kunne vi da gaa hen og støtte Ministeren i at begynde paa Sligt; det er umuligt, det kunne vi ikke. Hans Mening er saa aldeles modsat de Fremtidstanker, vi have med Hensyn til Videnskabens.